

"Elke dag jarig op Theater Aan Zee!"

Prijswinnaars Hof van Eede zijn Dorstig

De zussen Ans (27) en Louise (28) Van den Eede wonnen met hun eerste voorstelling "Waar het met de wereld naartoe gaat, daar gaan wij naartoe" de Jong Theaterprijs op Theater Aan Zee. Deze zomer mogen ze met hun gezelschap Hof van Eede de nieuwe voorstelling "Dorstig" presenteren in Oostende.

Waarover gaat Dorstig?

Ans Van den Eede: "Dorstig gaat over een vriendenkring die terugblijkt op een epische nacht die ze nog niet zo lang geleden samen hebben meegemaakt. In hun gesprekken reconstrueren ze die nacht. Ondertussen zijn ze al wat ouder geworden en het lijkt wel of die nacht het enige is wat hen nu nog bindt."

Louise Van den Eede: "De voorstelling gaat over jong zijn en over de druk die je dan kan ervaren om in het nu te moeten leven. Later is het te laat, en je kan er maar beter voor zorgen dat je mooie herinneringen hebt aan je jonge

tijd. (lacht) Ik herinner me nog het moment waarop ik zestien was en in een interview een citaat van schrijver Jan Wolkers las: "Je wordt oud zoals je geleefd hebt". Ik raakte in paniek, zo'n druk die ik op mijn schouders voelde!"

Nachtzwemmen

Hebben jullie zelf ook zo'n epische nachten beleefd als jullie personages?

Ans: "Vroeger heb ik wel eens tegen mijn ouders gezegd dat we na een fuif zouden blijven slapen bij de oma van een vriendin. We legden er onze slaapzakken wel, maar stiekem gingen we in het nabijgelegen Bloso-domein nachtzwemmen en een kampvuur bouwen."

Louise: "Nu moeten we na zo'n nacht twee dagen recuperen. (lacht) Wij leven net als de personages in de voorstelling in een soort van tussentijd: we zijn niet meer jong en naïef, maar zitten ook nog niet in een levensfase waarin we enkel nog terugkijken op onze jeugd."

Ans: "Er zijn vriendinnen naar Dorstig komen kijken met wie ik aan het eind van mijn tienerjaren veel soortgelijke nachten heb beleefd. Zij hadden echt het gevoel dat de voorstelling recht uit ons gezamenlijk archief geplukt was, wat niet zo is. Ik denk dat de voorstelling ook herkenbaar is voor toeschouwers die niet van onze generatie zijn. Iedereen

heeft wel eens een nacht meegemaakt die je totaal niet voorzien had en waarbij je zotte dingen deed. De roes van zo'n nacht kan nog lang in je herinneringen blijven spelen.”

Louise: “Ik maak gelukkig ook nog veel epische nachten mee. Zo ben ik eens met vrienden in de woonkamer beland van mensen die we voor die avond nog niet kenden. Bleek dat ze de dag erna zouden trouwen in de Seychellen. Hun koffers stonden al klaar en ze wilden heel graag slapen, terwijl wij maar door hun woonkamer bleven dansen (lacht).”

Wandelende bibliotheek

Net als bij jullie eerste voorstelling hebben jullie voor Dorstig ook inspiratie in boeken gevonden.

Louise: “We baseerden ons nu op het boek **Titaantjes** van **Nescio** en op een personage uit de boeken van Honoré de Balzac. Literatuur blijft onze auto die we nemen om ergens naartoe te rijden.”

Ans: “En Louise zit aan het stuur, want zij schrijft onze teksten.”

Louise: “Terwijl ik niet eens een rijbewijs heb! Nee serieus, als ik niet in een boek bezig ben, voel ik me wat verloren. Ik heb echt een soort van leesmanie.”

Ans: “Louise is eigenlijk een wandelende bibliotheek.”

Louise: “Voor we met onze acteurs beginnen te werken, schaven Ans en ik lang aan de tekst. Dan zitten we hele dagen aan een bureautje naast elkaar. De eerste teksten zijn meestal waardeloos, maar ze zijn wel nodig om later op verder te kunnen bouwen. Zelfs tot de dag voor de première van Dorstig bleef ik maar teksten bij schrijven, zo graag wilde ik het onderste uit de kan halen. Jammer dat ze de voorstelling niet meer gehaald hebben, want het waren de beste teksten die ik schreef (lacht).”

Bloemetjes buiten zetten

Wat maakt Theater Aan Zee zo speciaal?

Ans: “We gaan al jaren als toeschouwer naar TAZ. Onze vader (acteur **Peter Van den Eede**, FT) was er in 2005 curator. Vorig jaar mochten we er dan zelf spelen. Op Theater Aan Zee kan je op korte tijd veel voorstellingen zien, ook van jonge makers. Dus als je zelf met theater bezig bent, is dit echt een festival dat je moet bezoeken.”

Louise: “Het leuke is dat je je voorstelling altijd moet aanpassen aan de locatie die je er krijgt. Zo speelden we er vorig jaar in een serre met blaffende honden op de achtergrond. (lacht)”

Ans: “Op Theater Aan Zee hebben we ons debuut negen keer gespeeld, waardoor de voorstelling echt naar een hoger niveau werd getild. Ik was de hele tijd erg gefocust en heb ook bijna geen andere voorstellingen gezien op het festival. Ik was nog te onzeker en had het gevoel dat iedere geslaagde voorstelling een lucky shot was. Terwijl Louise, die niet meespeelde in de voorstelling, elke dag de bloemetjes kon buiten zetten. (lacht)”

Louise: “Maar ik kwam wel naar iedere voorstelling kijken hoor. Ik had het gevoel dat het op Theater Aan Zee elke dag mijn verjaardag was, omdat iedereen steeds maar “proficiat” tegen me kwam zeggen. (lacht)”

Filip Tielens